

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы
кажды рускихъ святыи бѣлій годъ поп. Литер. додатокъ
каждыго 15-го и постѣднаго дна кожного мѣсяця.
Редакція Адміністрації подъ Ч. 44 улица Галицка.
Рукописи заслуживають лишь на постѣдне застеженіе
печатанія приимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одной
страницы и не печатаются въ рубль. "Надѣланіе" по 20 кр. а. в.
Редакціи и исправляются въ порт. "Дѣло". У Вѣдъ Наасенштейн & Vogler, Wall-
strasse 10; M. Dukes, Klemengasse 18; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter
& Co., Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Naasenstein & Vo-
glar, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Рост-
урии въ Газетѣ Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дери-
бровская ул. д. Ралли 9.

Гадки по выборахъ.

VI.

Коли мы мѣжъ причинами нашои неудачи
при остатныхъ выборахъ побѣдѣ чиникѣвъ
независимыхъ бѣлій часъ самыи — правитель-
ства, Полѣкѣвъ и нашего Впр. митрополита —
поставили и нашу власпу организацію въ горѣ
съ спѣльнымъ комитетомъ центральнымъ, —
то все таки мы тымъ ще не вычерпали всего
предмету. Не можна пѣвакъ чипомъ поминуты
и организаціи выборочи по краю въ поодино-
чкахъ округахъ и повѣтахъ. Безперечно, що
добра организація въ горѣ бѣлѣловуе и
и организацію по краю, але не дастъся
такожъ и то заперечити, що и найлучшій
проводъ центральный буде безуспѣшнимъ,
коли въ самыи округахъ и повѣтахъ не
буде добре зъорганизованої розумної, и рев-
нової працѣ. Тутъ то само дѣло, що у вѣнѣ-
юзъ головни квартиры може вийти якъ най-
лучшій планъ стратегічный, а при неспособ-
ності та незнанію тактики низшихъ комен-
дантовъ и при повѣтѣ чи частковѣ невправ-
ности або и деморализації воякѣвъ битва му-
сить програтися.

При постѣдныхъ выборахъ була въ дея-
ніяхъ округахъ и повѣтахъ дуже добра орга-
низація, але въ деянихъ зновъ не було зо-
вѣтъ пѣвакъ. Въ першихъ повѣтахъ канди-
дати рускіи одержали або большість або значи-
чно голосовъ, въ другихъ одержали мало.
Було такъ, що въ однѣмъ окрузѣ выборо-
вѣтъ одинъ або два повѣти були дуже добре
зъорганизованій, а черезъ недбалство одного
ччи двохъ прочихъ кандидатъ нашъ мусѣвъ
часті. Бували же и такій округи, де орга-
низація могла перевестися дуже добре и
устѣхъ выборчій бувъ-бы добрый, коли-бѣ
только була тѣсна звязь и однодушність
къ интелігенцію а народомъ.

Розуміється само собою, що добра орга-
низація выбороча въ повѣтѣ не дастъся пере-
вести за одинъ день, тѣждень або й мѣсяцъ.
Она підготовляється роками, — правда, не без-
посередно, але посередно, — неусыпною пра-
цюю націоніїнції падъ простолюдиномъ.
Відомий се фактъ, що на Галицкій Русі
єсть сторони, де, въ загалѣ звивши, простолю-
динъ тверезій, роботацій, розумний, освѣченій,
свѣдомий своїхъ правъ и обовязкѣвъ
народныхъ, въ повнѣмъ значенію слова пат-
ріотъ рускій, — а есть зновъ сторони справдѣ,
якъ каже поетъ, „Богомъ и людми позабутій“,
де простолюдинъ остає въ крайній моральній

нуждѣ. Одно и друге явище стоїть въ при-
чиновій звязи съ працею або байдужностею
мѣсцевої интелигенції для отверзенія, про-
свѣтѣ и розбуджуванія почутя личного досто-
инства и національної свѣдомості въ про-
столюдинъ. Въ сторонахъ, де простолюдинъ
прозрѣвъ и уморальнівся, тамъ легка орга-
нізація выбороча; де-же мѣжъ простолюдемъ еги-
петска темнота и деморализація, тамъ о такої
организації годѣ й говорити. Досвѣдъ поучивъ,
що безъ тверезыхъ, освѣченыхъ и свѣдомыхъ
народного дѣла селянъ и мѣщанъ въ даної
сторонѣ нема павѣть що думати о доброй
организації а за тымъ и о успѣху при выбо-
рахъ. Въ нынѣшихъ бо часахъ, — коли то
при выборахъ таку велику ролю грають сред-
ства пемораль а въ великой мѣрѣ клевети
на нашу интелигенцію и підбурюваніе противъ
ней простолюдина, — являєся конечною рѣ-
чю втягати до акції выборочи якъ найбльше
число освѣченыхъ и патріотичныхъ селянъ и
мало-мѣщанъ, давати имъ голосъ въ комите-
тахъ и справу выбору послать робити ихъ влас-
ною справою, ихъ власної чести и користи.
Щаслива тая сторона, де интелигенція наша може
подѣлитися працею выборочою съ освѣченими се-
лянами и мало-мѣщанами! При остатныхъ выбо-
рахъ показалося, що всюди тамъ, де есть освѣта
по селянъ и мѣсточкахъ, де було споре число
свѣдомыхъ патріотівъ рускихъ въ сѣріяхъ
и сукманахъ, що зарѣвно съ интелигенцію
вели працею выборочу яко справу своїхъ честі
и свого питомого добра, — тамъ и загаль
выборчівъ стоявъ твердо при своїмъ канди-
датѣ въ дніо выборовъ, тамъ пайменіе було
т. зв. „Микичъ Хрунівъ“... Мы знаємо окру-
ги, де при остатныхъ выборахъ патріоти-се-
лянє, члены читалецъ нашихъ, по двохъ, по
трехъ зъ власної ініціативи, безкористно
обходили села не толькоже свого але и другихъ
повѣтівъ, агитуючи за рускимъ кандидатомъ.
Се фактъ вельми отрадний, напуваючій грудь
нашу надѣю на красну будучності!

Зъ сказаного доси выходить и наука для
насъ на будуще. Намъ треба сейчасъ на цѣ-
лій лінії приступати до працѣ підготовлюю-
чои до будущихъ выборовъ — за чотири
роки до сейму, а за шѣсть лѣтъ до рады
державної. Досвѣдъ, якого мы набрали при
остатныхъ выборахъ, нехай намъ служить за
проводъ въ нашій працї. Простолюдина треба
уморальнити, просвѣтити, будити въ пѣмъ свѣ-
домості національну и горожанську, дбати о по-
праву его економичного быту, а при всѣмъ тѣмъ
обходитися съ нимъ широ, любовно, по брат-

ски. Туть велика задача спадає на наше па-
триотичне духовенство. Дотеперъши подвиги
его около отверзенія народа записує исторія
золотыми буквами, — але дѣло ще не скон-
чене, роботи ще богато, „піяні села и мѣ-
сточко ще не перевелися“, тож и не перевелися
ще „Микичъ Хрунівъ“ при выборахъ. Рѣви-
ю въ векій мѣрѣ на духовенство нашою спочиває
задача засновувати читальні, тій
розсадники просвѣтѣ, хоры співаць, крам-
ницѣ, шпихлѣрѣ и каси позичкові по селянъ
и мѣсточкахъ. Духовенству нашему певно
пріде въ помочь вся свѣтска интелигенція
руска, якъ все доси приходила. У насъ Га-
лицкіхъ Русланівъ мѣжъ поодинокими верствами
німа нема такихъ рѣжницъ, якъ у другихъ па-
родностей, мы всѣ можемо згдно и съ довѣ-
ріемъ подати собѣ руки и одною дорогою
поспѣшати до спольної мети. Роздѣлъ мѣжъ
селянствомъ а духовенствомъ, якій въ коль-
кохъ мѣсцахъ викликали противники нашії при
послѣднихъ выборахъ, не повиненъ бѣльше
повторитися нѣколи! Не помагаймо самії
викликувати рѣжницѣ интересовъ мѣжъ поодинокими
верствами руского народу, — бо только
въ спольности, въ єдності добро наше, сила
наша и побѣда нашої правды рускої!

Велика то рѣчъ — не тратити енергії
по якійсь неудачи. Але хто свѣдомий своеї
правди и вѣрить въ єї святості, — той не
подастъся, крыль не опустить. И намъ не
опускати крыль, а підлѣтати все вищіе и
вищіе до ясного сонця нашої правди народ-
ної. А силъ до того взнеслого лету додасть
намъ всесторонна праца падъ масами свого
народу. Свѣдомі маси народу мати за собою,
— для насъ Русланівъ значить побѣда всѣхъ
супостатівъ. In hoc signo vincemus!

Політика Фантазії.

(Дальше.)

Добавивши въ народѣ рускому крѣвъ
кастовій окуляри лишь „тovpys“, находить гр.
Войтѣхъ Дѣдушицкій въ движенью ихъ стре-
мленіе „революційне“, котре будто „грозить
вніщенемъ майже всїй историчній буваль-
шинѣ нашого краю“.

Туть легко догадатися, за чимъ такъ
сердечно забажувавъ графъ. Ему жаль именно
тыхъ „историчніхъ порядківъ“, якими слав-
ивши напи краї до 1772 або и до 1848 року.
Въ загалѣ тужить графъ за упривileїованіемъ
суспольнімъ становищемъ шляхти въ
доавстрійскому періодѣ исторія нашого краю
и бажає за всяку цѣну повороту тихъ „swiet-

пuch“ и выгодныхъ для его верствъ часівъ.
а если повернуть ихъ въ цѣлости вже не мож-
ливый, то хочеся ему бодай проводу надъ
„тovpys“. И для того голосомъ тубальнимъ
ментора и нѣбы далекоглядного политика выс-
шої категорії кліче бѣль на свою братію:
„Можете жалувати, що повстало таке движе-
ніе, але мусите съ нимъ числитися бодай въ
сей способѣ, щобы вырозумѣти се движеніе
руске, вишукати въ нѣмъ позитивній стороны
и за ихъ помочею взятись до роботы надъ до-
брьмъ краю и стремѣти до поступу людско-
сти...“

На тугу графа за добрыми олигархич-
ними часами, коли то въ всѣхъ справахъ
важнѣйшихъ рѣшучій голось поїдвали въ-
ключно оптимати, а король и profanus vulgus
(тovpys) мовчали и слухали, на ту тугу мы
не маємо лѣку, а противно, можемо увѣрити
графа, що die schönen Tage von Aranjius по-
палили безвоворотно съ Вислою до Гданська.
Годѣ бо надѣялися, щобы Европа або Австрія
въ другої половинѣ XIX. вѣку скотѣли
жажду графа до проводу а тымъ менше до
панованія надъ „тovpys“ такъ рускими якъ
мазурскими заспокойти. Панование однѣхъ
верствъ надъ другими єсть нынѣ вже пу-
стымъ, навѣть дуже пустымъ фантомомъ,
котримъ можна пеститися въ души хиба за чи-
таньемъ „Wieczogow pod lipa“. Зреализованье
такихъ графскіхъ забаганокъ можливе лише
въ Азії. Минули часы, коли низша верствы
народній представлялись темною, мертвю ма-
сою и кожде правительство якъ конечности опи-
ралось на бѣльше просвѣченій шляхтѣ. Нынѣ
якъ-разъ тѣ масы, зворушеній свѣтломъ на-
уки приступної всѣмъ, суть для кожного
правительства культурної державы, за взы-
чайну цѣну заспокойныхъ потребъ духовихъ
и матеріальнихъ, крѣпкою основою силы и
могучества, чимъ такъ званій „историчній вер-
ствы“, котрій — мусимо додати — спеціально
въ Галичинѣ єуть на столько консервативній,
на сколько въ своїмъ часѣ була кандидатска
рѣчъ посла Бѣлинського до рады державної
консервативної и льоальної. Льоальність
„историчніхъ верствъ“ графа не выдержить
навѣть конкуренцію въ льоальностю рускихъ
„tovpys“, котрій не маєтъ о реставрації авѣ-
стного „gniazdeczka“. Посуджати отже тѣ
тovpys о якъ-небудь перевороты не можна
и мы протестуємо сильно противъ такихъ не-
оправданыхъ інсінuaцій, киненыхъ въ очі
нашому народови съ великою смѣлостю! На-
шого патріотизму австрійского не дамо собѣ

збіралися селяне у свою бѣду, невеличку ме-
четку и слухали того блага, що лопотѣвъ ста-
рый, беззубый мулла, великий рыбалка; и бѣль и
они мало що розумѣли въ томъ благаню, але слу-
хали пильно, богоязиво, сподѣваючись завтра
погинуты за свого пророка и побачити усії тѣ
райскіи чуда и вѣтхи, про якій имъ розказувано
столько. Свѣтло лѣхтарнѣ блыщало, освѣчуєчи
лица хліборобівъ, зашкрупѣлі руки, до горы
знятій. Жінки стояли въ заду й молились, гучно
бючи себе въ груди. Очи свѣтилися вѣрою, страхъ
сховався кудись на самый пінь душѣ. У той
часъ все село вмерло-бѣ и не поворхнулось.

Усю ночь не лягали спати. Щобъ не дosta-
лась ворогамъ худоба, постановили выгнати її
у стінъ, рѣчкою, бо окрѣзъ стояли вороги. Воли,
коњи, корови помалу, съ нехѣтю выходили, даву-
ючись, що ее ихъ такъ рано выганяють. И на-
пигтись не давъ имъ Арабъ, що выганявъ ихъ, а
погнавъ рѣчкою за село, де береги розлягались
и можна було вийти на стінъ. Але худоба не
їшла; довго гукавъ на неї Арабъ, довго не слу-
хаючи его стояла она, нарештѣ побѣгла на верхъ.
Арабови здалося, що его волъ зъшипинувъ надъ
рѣчкою и у-остатне глянувъ на свого хозяина,
очи въ него дивились такъ розумно, немовъ то
людина була. Арабъ подивився у слѣдъ худоби и
мовчки втеръ слізы на свому зморщеному, сон-

цемъ попеченому лиці. Шкода ему стало хозяйствія,
щаши, де що року възвертавъ бѣль остримъ
раломъ вожкі, чорны, пахучій ґрунтъ. Онъ по-
спішаючи вернувось на село.

Тамъ усій готовилися до збрui. Рушницї на
усе село були только двѣ, съ кременцами, съ
шідставками и съ перехрестями, щобъ ихъ ста-
вити; два дядьки, що ходили колись разбивати у
стенъ, взяли тѣ рушницї, а остатній — хто ка-
мінія, хто дубцї, хто лукъ ізъ стрілами.

Не гіршъ сего заходились въ Августії. Се,
якъ сказано, мусіла бути перша стычка у нихъ,
и вѣсія прибиралися. Капітанъ Годжъ въдавъ дис-
позицію дуже стратегічну, немовъ збиралося бра-
ти Парижъ або Берлінъ. Розставили кругомъ
вартовихъ, чистили збрui, згадували рідніхъ и
милыхъ, не спавъ нѣхто. Капітанъ съ бунчуж-
ними сидѣвъ за півдѣнъ; оповѣданія про вѣну,
про стычки съ Индіїциами, Зулусами, Бореми
їшли безъ конця, — нарештѣ здавалося имъ, що
они вже старі вояки, бились и съ Индіїциами и
съ Сипаїами, и съ уоякими страхами. Бунчужні
бачили себе генералами.

(Дальше буде.)

Бѣхъ-аль-Джуръ.
Фантазії Михайлъ Заволоки.
Англійське войско прішло до Бѣхъ-аль-Джуръ,
въ второкъ 26 лютого, въ обѣдъ. Се були
резерви; они же зъ мѣсяцъ якъ рушили зъ бѣ-
регомъ Альбону а тѣждень якъ пішли въ походъ.
Въ перші були они на вѣнѣ, Бѣхъ-аль-Джурції
була перша ворога, на которыхъ они наткнулися.
Капітанъ Годжъ, що бувъ за ватажка у сему ма-
зенському вѣсіку, де на погоничами, съ крам-
арами, съ кухарями не було и двохъ чоловѣкъ,
після сурмача съ бѣльмъ працюючи парламен-
таріямъ сказали Джугурції, щобы піддались
доброю волю. Але Джугурції не скотѣли. Они
навѣть не пустили у свое село товстого, черво-
нолицого сурмача и перекладчика, рудого дядька,
на-півъ Жіда, на-півъ Араба. Вже дойшли до
нихъ звѣстки, що клятій бузувѣръ „Інглизи“
прішли руйнувати оселі прав

выдерти такъ легко и графскій уѣтъ повиннѣ поступъ! При правыборахъ не обойшлюсь и у насъ безъ тероризму, перекупотъ скорблюющихъ басней, разсѣянныхъ тенденційъ русскаго кандидата, але мимо всего державолъ крѣпко. На честь заслужили собою выборцѣ зъ Мшаны, Мальчиць, Речиць, Лакополя, Галічанова, Дроздовичь, Вересенки. Хочъ неграмотныи, не далъся онъ численной ватажъ жидиковъ и звѣстному выборовъ о. Дольницкому зъ Малковичь. панове громадяне и дальше такъ, намъ Бога магае, бо наше дѣло свято и чисто. Помыслимъ подности съ всякимъ узнаньемъ, что п. староста Августъ гр. Дѣдушацкій акту выборчого три разы возвавъ агитацию

Якъ-бы ще „историчній верствы“ графа, именно тутъ въ Галичинѣ, не посѣдали такъ богато негативныхъ сторонъ — которыхъ тутъ не вычисляемо, — на той случай претенсіи жидковъ до порядку, а одного зъ нихъ навѣть выдаливъ изъ салѣ. Мѣсточко Яновъ, хотя нереважно хрестіянське, доставило на соромъ собы трехъ жидовъ-выборцѣвъ.

даній. Розумнимъ и честнымъ людямъ належите керма. За заслугуючихъ на имя „aristoi“ възумѣли бъ впрочемъ самъ „тавпы“ почити безъ накликування и мальовання чортовъ на стѣнахъ. Але матеріальне положеніе, етична стойкость и духовный рѣвень „историчныхъ верствъ“ нашего краю не способить ихъ до сповнення великихъ задачъ проводу. До того, верствы тѣ отчуждились бѣзъ народа руского надто дуже, щобы могли възумѣти его потребы. По нашої думцѣ бувъ-бы графъ лучше зробивъ, коли-бы въ своїй рѣчи Станиславовскій замѣсть положати свѣтъ суспільною революцію бувъ звернувъ увагу своихъ товаришевъ въключно на ихъ пасивність въ справѣ рускй, показавъ имъ власну шкоду въ сей пасивности и ограничившися на захопте ихъ до движнення сего народа, посередъ которй кинула ихъ колись „Ягайлонська рука“ а може навѣть „иден“. Графъ бувъ-бы тогды показався дѣйстно „щѣдримъ stanu“, що мимо хаотичныхъ понять о справѣ рускй въ Галичинѣ выробивъ себѣ доспѣлый судъ, бачить розвѣй народу руского и хоче сей розвѣй навѣть выкористати для своиї справы польской. Але все то повинно було статися безъ инкриминацій, безъ положання рѣжнородныхъ сферъ революційными стремленіями „тавпъ“ и безъ затемнювання чистої якъ слеза справы нашої народної. Тѣ инкриминації повторяються у насъ за надто часто и якъ найновѣйшій досвѣдъ насъ поучивъ, находять навѣть приступъ до министерскихъ бюръ. И для того то, а не для марныхъ рекриминацій мусѣли мы такъ рѣшучо отперти тенденційне представленіе рускої справы посла Станиславовскаго, а погляды его на ту справу осудити чисто фантастичными. Если коли хто мѣгъ думати, що графъ розумѣє аспираціи нашего народа, то послѣднє выступленіе повинно кожного объективного пересвѣдчити, що онъ плаєз лишь по верху. Фразами, хочь-бы якъ оригинално обдумаными, на дно правды дйті годѣ.

Выборы въ Добромули. Пишуть намъ: У насъ по всѣхъ селахъ передъ выборами иде пострахъ, що въ Добромули будуть розбивати людей. Три лѣта тому назадъ при доповняючомъ выборѣ побито дѣйстно одного выборця зъ Соколової Волѣ такъ сильно, що онъ на третій день померъ. И сего року не обойшлось безъ проливу крові. Мы прибули до Добромуля рано о 5 годинѣ желязницею и винанили собѣ мешканье, щобы отпочити. До насъ походилися і другій выборць, що ще ранше пѣшки наспѣли до Добромуля зъ подальшихъ сторонъ и мы хотѣли разомъ поспідати, коли наразъ впадає въ нашу хату товна пяныхъ обрванцівъ съ крикомъ, садовято на огузъ за стілъ, забирають наготовлене снѣданье и верещать то чорної кавы, то цива! Другій зновъ берутся до спокойнихъ нашихъ выборцівъ и силомъ витрутъ ихъ за дверь. Коли жъ вйтъ зъ Гошова опирається тому насилію, пяна чернь кидається на него съ палками и кровавить его отращно. О бойцѣ дано сейчасъ знати жандармерії, але вахмайстеръ не хотѣвъ арештувати указанихъ виновниківъ, сказавши: „Myślisz pan, że ja tam prawo kogo bądź aresztować?“ Выборецъ зъ Чорної, побачивши кровь, вернули домовъ не голосувавши, кажучи: Мы не хочемо осиротити нашихъ родинъ. До салѣ выборчої натовпилося богато юдово-невыборцівъ, отъ якъ Наташокъ зъ Устрикъ. Выбръ комисії бувъ підготовлений безъ нашої вѣдомости, роздано написаній картки, позбирано ихъ и забавка окончилася. П. староста зъ Бирчи говоривъ трохи по польски, трохи по руски, та въ конці мало не проговорився: выбирайте п. Тышковскаго. Всѣ „Хрунѣ“ по выборѣ доставали на могоричъ по 5 зр. найменше. На нашого кандидата голосувало 18 священиківъ (12 зъ устрицкого) и 17 честныхъ господаревъ. Колька голосовъ уневажнено, але всѣ голосы давани на Кщечковскаго, Кишковокого та Тышкевича вписано въ користь Antoniego Tyszkowskiego. Се факты!

ДОПИСИ.

Зъ Бережанъ.

уже важной ооставини, а тою есть его правдолюбность. Правдолюбность ся показала надто ино всѣй Галицкой Руси, які погляды выробила себѣ въ загалѣ шляхта польска о рускѣй справѣ и до чого ехотѣла-бѣ она колись зъужити нашъ народъ. А такъ якъ тѣ погляды не чисто каствої, то Русины Галицкї въ всен стороны не мають богато доброго надѣянія. На случай зреализованыхъ фантазій „историчныхъ верствъ“, Русины остались-бы заедно „тovпою“ до нѣчого не упразненою, бо позитивныхъ добрыхъ сторонахъ въ ихъ теперѣшномъ движенью графъ поки-що ще не нашовъ. Его не вдоволяютъ анѣ „святоюрцѣ“, т. е. „демократы теократичнї“, що маячать о хлопекѣ громадѣ подъ своимъ проводомъ“, анѣ „украинцѣ“, котрѣ въ понятю графа суть „найбѣльше завантыми ворогами польскости на Руси“. Однѣ лишь митрополичї кандидаты удостоились на разѣ ласки графа, хотяй программы ихъ графъ доси ще не выяснивъ, бо мабуть и самъ еи не знає. Другимъ разомъ поговоримо о томъ предметѣ ширше.

(Руска Бурса въ Бережанахъ.) Дня 12 (24) червня с. р. отбувся въ сали рады повѣтової загальний зборъ членовъ товариства Рускої Бурсы въ Бережанахъ. Зъявилося около 40 членовъ мѣсцевыхъ и поза-мѣсцевыхъ; межи мѣсцевыми бачили мы колькохъ мѣщанъ, межи по-за мѣсцевыми колькохъ селянъ. По открытию засѣдання черезъ предсѣдателя, который въ вступствѣ переселившагося въ протягу року секретаря подавъ такожъ короткій переглядъ чинности уступаючого выдѣлу и выяснивъ, що въ причинѣ отъ выдѣлу независимихъ не можна було вдоволити рѣшеню загального збору въ дня 29 лютого (12 марта) мин. р. що до закупна реальнosti та отворення институції, наступило спроваданье касієра въ дотычного маєтку бурсового. Зъ того дозвѣдалисѧ мы, що въ протягу минувшого адміністраційного року 1884 випливнуло до каси товариства 717 вр. 9 кр., а видалквъ було 12 вр. $76\frac{1}{2}$ кр. Загальна же сума виплившихъ доси доходовъ виносить 3250 вр. 77 кр., а до теперѣшнихъ ровходовъ 153 вр. 79 кр., такъ що истинный станъ гривневого маєтку товариства съ кінецемъ дня 11 (23) червня с. р. представляється въ готовцѣ 3096 вр. 98 кр. Оточности предложенныхъ рахунковъ пересвѣд-

(Конецъ буде).

Справозданія зъ выборовъ.

Турула въ Бережанъ, въ слѣдъ за чимъ за-
гальныи збръ удѣливъ уступаючому выдѣ-
лови абсолюторію.

сальскій, профессоръ гимн.; прочими выдѣло-
выми: о. Ил. Стеткевичъ, прих. Божковъ; о.
Іос. Лужницкій, прих. Жукова; о. Л. Джу-
линьскій, прих. Лабшина; п. Петро Дуткевичъ,
профессоръ гимн., и п. Павло Огоновскій, мѣ-
щанинъ. Въ кругъ вступниковъ увѣйшли: о.
Теодоръ Турула, священикъ въ Бережанъ; п.
Лонгинъ Глѣбовичкій, урядникъ рады повѣ-
товой бережаньской; Иванъ Сойка, мѣщанинъ
и пѣвецъ церковный, и Алексей Починокъ,
мѣщанинъ.

Послѣ рѣшения тыхъ точокъ выбравши
митетъ, щобы занялся тою важною справою.
Въ складъ комитету увѣйшли: о. Устіяновичъ,
Василіянинъ, о. В. Чернецкій въ Сѣле,
Лаврецкій въ Добрачина, И. Полотнюкъ,
Лукачъ, Ф. Кашубскій, І. Корикора и М. О-
ганицкій. Комитетъ, выбравши предсѣдателемъ
о. Чернецкого, упомянувши его уроженца
разомъ съ о. Устіяновичемъ и Полотнюкомъ,
отвѣтне прошене и доручати его чрѣть к-
брану депутацію Всеесв. консисторія.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорска Монархія

(Въ справѣ регуляції галицкихъ рѣкъ) живъ совѣтникъ будовництва Морачевскій да граму праць техничныхъ для вироблення плану регуляцій, на котрѣй призначило правительство 60.000 зр. а видали краевий 40.000 зр. Протягому тую приято на спольнїй конференції обидихъ властей. Обнимає она слѣдуючї рѣка: Буг, Днѣстеръ (отъ Журавна) и Стрый; якъ такоже рѣкъ. До виготовлення плянівъ потреба 21 чоловиковъ и 5 геометрівъ съ платною по 4 зл. денни а такожь 10 людей до рисовання съ ціннею по 2 зр. денни. На першій початокъ почине працю 5 партій інженеровъ въ галії; партії та розмѣщеній будуть въ Новому Санчу, Краковѣ, Перемышлі, Строму въ Славовѣ. Шоста партія має зайнятись доходженiemъ бистроты води въ повышахъ рѣкъ намулами въ тихже. Праць тѣ мають скончатись въ протягу шести мѣсяцівъ, оцібла виготовити мас намѣстництво остаточнїй проектъ кошторисы, причемъ має референтъ намѣстництву безпосередно порозумѣтись съ шефомъ краевої культури въ видали краевому. Кожного має правительство погодити.

Зъ Кристиноополя.

(Протоколъ, списаний на засѣданію зѣбранія
длядовъ) въ окрестности Сокала, Варяжа, Жов-
кви, Тартакова, Угнова, Мостовъ и Белва на
дню 30 цвѣтня 1885 въ монастыри Всч. оо.
Василіянъ въ Кристинополи въ притомности
ц. к. комиссаря п. Арвай изъ стороны старо-
ства сокальскаго.

Предметомъ нарадъ было урегуляванье
дякѣвскихъ относинъ, получшенье ихъ нуж-
денного материального быту якъ и поднесенъе
просвѣты межи ними. Зѣбранье выбрало на
предсѣдателя о. Вас. Чернѣцкого въ Сѣлця
белакого, а на секретарѣвъ чч. Іоана Горо-
щука въ Сѣлця и Луку Томашевскаго въ Но-
восѣлокъ кардинальскихъ. О 10 годинѣ рано
открывъ предсѣдатель выборы и на нихъ одно-
голосно ухвалено:

1) Щобы на будуще нѣхто не мѣгъ вѣстati пѣвцемъ церковнымъ, хто не выкажеся свѣдоцтвомъ здѣбности, потвердженымъ Всеесв. консисторію. 2) Пѣвецъ, котрый выкажеся свѣдоцтвами, що чѣрезъ 15 лѣтъ позоставаъ въ церковной службѣ (не въ практицѣ), буде отъ испыту дякѣвскаго увѣльненый. 3) Просити Всеесв. консисторію, щобы подѣлила дякѣвъ на три клясы, а то: до 1 клясы належали-бъ тѣи, що выкажутся свѣдоцтвами: спѣву загально-церковного и ритуалу, спѣву хорального, укоинченя що наймменше III клясы а взглядно на будуще IV клясы нормальной моральности, де вѣстставаъ въ службѣ и 10 лѣт-

(Листъ долговскихъ епископовъ). Всѣ

(Листъ долитавскихъ епископовъ). Всѣ епіскопы Долитавіи, котрѣ въ другой половинѣ што-го с. р. отбували спольній нарады у Вѣдчи дали спольній ліютъ пастырскій, въ котрѣ по-оказуютъ свои погляды на относныи сущес-жия супольнаго, политичнаго а навѣть и ру-диннаго. Ліютъ оей мѣститъ въ сообѣ 8 точекъ. Въ першій зъ нихъ говорится о безконфесіи-сти и осторегаєсь передъ одинаковою одѣлко-войхъ въроношовъдань; епіскопы называютъ тутъ такого рода рѣвноуправненіе въроношовъдань ру-лигійнымъ индиферентизмомъ. Друга точка гра-тує о практическѣ материализмѣ, трета о замѣ-нию средствъ и лаокъ, ведучихъ до опаснѣи, ч-тверта о зневажанію недѣль и святы, пата о пр-еминахъ международныхъ. Подъ тымъ взглѣдомъ остерѣгаютъ епіскопы вѣрныхъ передъ междуна-родными усобицами, такъ якъ вѣрные народы суть одною великою роднею въ божій роднѣ. Шеста точка говоритъ о тайномъ товариществѣ масонствѣ въ сюмбѣй выоказываютъ епіскопы свои погляды на праоу, заказуючи христіянамъ читати и купуши газеты, редактованіи жадами або въ загалѣ на-стіянами а попирати якъ найсильнейше вѣ-щицу праоу. Въ конце осьма точка обговори-относянны житя роднаго и христіянською вы-званье дѣтей. Мѣжъ иными епіскопами подписанъ сей листъ митрополитъ Сильв. Сембрзговицъ (Развиты рабочникіи въ Бернѣ) утих-

(Розрухи роботників въ Берліні, реній вже майже зовсімъ. Зъ въїмкою трохъ брикъ, въ котрихъ не доведено до порозуміння, домъ підвищення плати роботникамъ, въ котрі фабрики суть вже въ повніомъ руху. Справу, до окорочення часу дневної працѣ полагали при інтервенції бургомістра Берна взятими, отушками такъ зъ стороны фабрикантівъ, въ роботниківъ. Роботники жадали, щобы въ будніхъ тиждня праця въ фабрикахъ не могла тривати довше якъ $10\frac{1}{4}$ години, фабриканти обирали за $10\frac{3}{4}$ годинною працею. Уложено досточно рѣчь такъ, що отъ теперъ працювати будуть роботники $10\frac{3}{4}$ год. въ вівторокъ, сіреди четверт и пягницю, въ понедѣлокъ мають працювати 10 годинъ а въ суботу $9\frac{3}{4}$ години.

а. я. додати поштовими марками, арочі же ко-
респонденцію картку. Кром'я того подаю до
загальній відомості, що при вступі в Буроу
надлежить зплатити додату за один місяць від
гори. — Подана надлежить прислати оплаченої
на руки дра В. Лучаковського. Опорожнена буде
дуги чотиримісяця за доплатою 35 кр. а. р., а
арочі додати місяць 60 кр. річно. Натоміс
теперешні при однакових умовах мають пер-
шочість.

Ось Видам рукою Бурою.
Въ Тернополі діл 1 (13) червня 1885.
Дра В. Лучаковській.

Съ сім'ю числомъ розсылається Впov.
Предплатникамъ „Бібліотеки вайзнаме-
нитнихъ повѣстей“ 11 и 12 аркушъ повѣсти
гр. Алекс. Толстого „Князь Серебрянний“.

Ц. к. генеральна дирекція
австрійськихъ жежівниць державныхъ.
Вийде въ папку їзни важкий від 1 червня 1885 р.

Отходять з Львова:
Поязди міжаній о 6 год. рано до Стрыя.
Поязди особовий о 11 год. 25 мин. передъ полуднемъ до
Стрия, Станиславова, Хирова.
Поязди особ. о 7 год. 10 мин. вечоромъ до Стрия, Стані-
славова, Гусинтина, Хирова.

Приходитъ до Львова:
Поязди особовий о 8 год. 5 мин. рано въ Стрия, Станиславово-
ва, Хирова.
Поязди особ. о 4 год. 15 мин. по полудни въ Стрия, Стані-
славова, Хирова.
Поязди міжаній о 2 год. 10 мин. въночі въ Гусинтина, Стані-
славова, Стрия, Хирова.
Приходитъ з Станиславова:
Поязди особовий о 9 год. 40 мин. передъ пол. до Стрия
Львова, Звардона.
Поязди міжаній о 10 год. передъ полуд. до Гусинтина.
Поязди особовий о 6 год. 28 мин. до Стрия, Львова, Звар-
дона і о 11 год. 13 мин. вечоромъ до Стрия, Львова
і Нового Санчика.

Приходитъ до Станиславова:
Поязди міжаній о 4 год. 48 мин. рано въ Нового Санчика
Львова, Стрия.
Поязди особовий о 9 год. 2 мин. передъ полуд. въ Звар-
дона, Стрия.
Поязди міжаній о 5 год. 37 мин. по полуд. въ Гусинтина.
Поязди особовий о 5 год. 51 мин. по полуд. въ Звардона
Львова і Стрия.

Подписаній завѣдомою П. Т. Публику,
що отбувши довшу практику на дентистич-
ній клініці при університетѣ въ Гальв
подѣ проводомъ проф. дра Гольденера, по-
селився въ Чернівцяхъ і виконує всѣ въ
объемѣ дентистики входи дѣланія побоя
найновійшихъ засадъ науки.

Одинице отъ год. 8—12 передъ 2—6
по полудни.

1369 14—? ПЕТРО КАДАЙСКІЙ
въ Чернівцяхъ ул. Руска ч. 9.

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕНИЕ

для Галичини і Буковини,

зарегистроване общество съ неограничену порукою

выплачує власні вильосовані листы, а такожъ текучі купоны отъ невильосованихъ
ще своїхъ листовъ, принимає въ уплату купоны отъ державнихъ ефектовъ і за-
ставныхъ листовъ, удѣляє довгосрочні пожички на случай покупки землї і ко-
роткосрочні за іпотекарнымъ обезпеченіемъ, тоже пожички за порукою і обезпе-
ченіемъ для сельскихъ хозяївъ.

5—?

Принимає грошевій вкладки на проценты:

а) на книжки щадничій по 5%; б) на текучій счетъ (conto corrente)
за 30-, 60-, 90- і більше-дневнимъ виповідженіемъ по 4%, 4½% і 5%.

Заставниче отданіе

того-же Заведенія видає пожички на застави, іменно на процентні цінні
ефекти, дорогоцінності, вироби фабричні і ремісничі і на всікі предмети,
маючі цінність.

Бюро Заведенія въ власному домѣ при улиці Орменській № 2.

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. уприв. галиц.

акційного Банку Гипотечного

купує і продає

всѣ ефекти і монеты

подъ найприступнішими умовами.

5% Листы Гипотечний

котрій після закона зъ дня 2 Дипня 1868 (Дип. з. д. XXXVIII. Ч. 93) і найвищою
постановою зъ дня 17 грудня 1870 р. можна уживати до уміщування капіталовъ фон-
довыхъ, пупілярныхъ, кавдії супружескихъ військовихъ, на кавцію і ваді

можна въ сїй Конторѣ получить.

(до вильосованія съ 10% премію т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провінції виконуються безъ проволоки по курсѣ днів-
ній, не числячи іншої пропізії.

Выдаваць і редакторъ: Іванъ Белай.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ
поручаче 1315 46—?

Порошокъ дамскій паріскій по 50 кр.,
Lohse'a по 80 кр., Ravissante'a по 60 кр. і вда-
леніе зплатити за один місяць відъ

гори. — Подана надлежить прислати оплаченої
на руки дра В. Лучаковського. Опорожнена буде

дуги чотиримісяця за доплатою 35 кр. а. р., а

арочі додати місяць 60 кр. річно. Натоміс

теперешні при однаковихъ умовахъ мають пер-

шочість.

Ось Видам рукою Бурою.

Въ Тернополі діл 1 (13) червня 1885.

Дра В. Лучаковській.

Огнетревалій і безпечній отъ влому

солидно і прекрасно виро-
блений съ американськими зам-

ками і паскільевыми засув-
ками продаю дуже дешево

СИМОНЪ ДЕГЕНЬ,
у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.

(Просите о кореспонденцію въ ім'ямою місяць.)

КОСЫ

7 ручкові волоски по 34 кр.

7½ " по 36 кр.

7 " рускій довгій по 36 кр.

7 " волоски бракованій по 20 кр.

высылаетъ на замовленіе Магазинъ
НАРОДНОЇ ТОРГОВЛІ
ВО ЛЬВОВѢ.

Опакованіе зачисляється якъ найдешевше.

Складъ фабричный красокъ, лакеровъ, покостовъ, про-
дуктовъ хемічныхъ заразомъ и торговля матеріаловъ

ГІБНЕРА і ГАНКЕ

во Львовѣ, Рыночъ
въ власномъ домѣ ч. 38.

поручаче:

КРАСКИ ОЛІЙНІ

звесень готовій до ужитку, до мальовання дверей, оконъ, помостовъ, да-
хьбъ, домбъ, огородовъхъ знаряд-
довъ і господарськихъ, знарядовъ
роличнихъ і т. д.

КРАСКИ

олійно-лакеровъ і буршт.-лакеровъ
масу до запускання помостовъ
власного виробу, пайлішного рода

ЛАКЕРъ до ПОМОСТОВЪ,
Лакеръ до шкільнихъ таблиць

Лакеръ повозовій правдивий
англійськъ зъ фабрикъ Wilkinson, New-
wood and Clark въ Лондонѣ,
всікого рода лакери до роботъ вну-
трьшніхъ, внѣшніхъ, деревя, жежѣ
и шібръ.

Краски сухі всяки роди:
анілоновій,
до крашення яєць

матерій
друкарській, бронзовій (золотий по-
рошокъ), золото въ аркушахъ,
ростинн въ пільвій,
для переплетниківъ,
тушовій, акварелевій въ гузичкахъ
і лѣсочкахъ,
акварелевій вожжі въ трубочкахъ
і мушахъ,
до мальовання порцелянъ,
олійн въ трубочкахъ до роботъ
артистичнихъ.

Средства до ретушування, олійки
і верники до роботъ артистичнихъ,
пеналь, мальтрові полотна, палети,
сталюги і всяки приборы до ма-
льовання і рисування.

АРТИКУЛЫ ГУМОВІ:
Смаровило до жежінъ,
оліна до машинъ,
терп'язловий,
цементъ і гіпсъ,
кітъ, асфальтъ,
антімеруліонъ,
карболеневій квасъ і другі средства
десінфекцій.

При замовленняхъ за по-
спливатою просить о присланні
певної суми, котра вистарчилъ
хоча на оплаченіе тамтѣ і назадъ
коштівъ поштовихъ на слуйчай не-
сторіана посылки.

Brockhaus' Conversations-Lexikon.

Mit Abbildungen und Karten.

Preis à Heft 30 kr.

JEDER BAND FL. 4.50, LEINWAND FL. 5.40, HALBERZAN FL. 5.70. O. W.

NEUE 13. UMGANGSWEITETE ILLUSTRIERTE AUFLAGE

VIERHUNDERT TAFELN

240 НЕЧЕ ОДЕР 18 ВАНДЕ

Парохія Воронцовъ

деканату городецкого, Рівні

отъ Львова есть до замін

приходъ на Підгіррю въ Гу-
жокъ, Станиславовському мі-
ломъскому,

Більші вѣсти подають въ
Лівії Білецкій, царкви і мі-
ловъ, почта Мішана кото Лівії

оповѣщеніе.

Понеже знаю, що Высокоповажай Огцѣ

уряджують при церквахъ хоры,proto поручаю

ФАБРИКУ ГАРМОНІЮМЪ (або ФІСГАРМОНІЮМЪ) до учена

пожиточній інструментъ найлішшу інформацію.

Цѣна тихъ інструментовъ отъ 70 зр. а. в. і вище

такожъ на рати.

Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

власитель фабрики органівъ і гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хортиця, ч.

новооткрита

Торговля церковныхъ знарядовъ, образовъ, ризъ і книгъ

ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА

въ СТАНИСЛАВОВЪ,

поручає Всечестному Духовенству, славетнимъ громадамъ, церковнимъ комітетамъ і Высокоповажай

Публіцъ богатий вибіръ:

матерій церковнъхъ і ризъ готовыхъ, стихарівъ, балдахіновъ, хоруговъ, фанівъ,
плащениць, обравать малеваныхъ на блісці въ полотнѣ, до іконостасівъ, престолівъ
і на стіни церковні; вілтирики або образы процесіональній; хрестовъ напрестольній;
річковъхъ, руччныхъ і процесіональніхъ; хрестовъ желіванихъ на гроби і полівни;
Евангелій, патріцій, чашъ, ампулкъ, дарохранительниць, даросносниць, хлібниць
до Всенощного, кадильниць, поликандровъ (пауковъ), подсвічники